

Barangoló

Két szemszög- egy kiállítás

Továbbtanulás. Ijesztő, ugye? Már az első évben minden gólya szembesül azzal a ténnyel, hogy „nyakatokon az érettségi, ideje lesz összeszedni magatokat”. Mi, hogy eleget tegyünk a felkészültség gondolatának, buszra pattantunk, és végül a pesti Educatio kiállításon kötöttünk ki. Hogy az élmények feltárása szélesebb körű legyen, ketten, két szemszögből közelítjük meg a dolgokat, jobban mondva a standokat. Voilà!

1.

Megannyi tolongó, továbbtanulni vágyó emberrel együtt beléptem a kapun. A fejem fölött az 'Educatio' felirat virított, hívogatóan hirdetve a kiállítás célját és jellegét. Gyors körbepillantás után rájöttem, hogy igenis szükség lesz arra a több mint 4 órára, amit a nézelődésre kaptunk. A csarnok kész labirintusnak tűnt a standok százaival- nekem úgy tűnt, legalább ennyi áll ott,- és a köztük tekergőző, szőnyeggel borított folyosókkal.

Eleinte próbáltunk jól nevelt csordaként együtt maradni, ám hamar kiderült, ez lehetetlen, hiszen mind máshol szerettünk volna kezdeni. Így tehát fájdalmas és rövid búcsú után szétváltak útjaink, és elvesztünk az egyetemek, főiskolák, karok és szakok között.

Engem a dolgok humán, főként a bölcsész oldala érdekelt, ezért minden standnál ezt a kis feliratot kerestem. Persze, jó felfedezőként, összegyűjtöttem egy tolltartóra való tollat, két szivacsos dobókockát, jegyzetfüzeteket és egyéb ereklyéket, de én még így is a szerényebb vadászók közé tartoztam. Hogy a lényeg se maradjon el, három kiló szóróanyaggal és tájékoztatóval is gazdagodtam. Mivel konkrét célom még nem volt, a kérdéseket sajnos mellőztem, és csak nézelődtem, de így is megtudtam olyan lényeges információkat, amelyek segíthetnek a bizonyos 'hovatovább' eldöntésében. (Utólag megjegyzem, tényleg segítettek.)

Néha összefutottam az osztálytársaimmal, és együtt bóklásztunk ebben az instant városkában. Az első körút végével már nyugodtabban lézengtünk, mikor hirtelen megkocogtatták a vállunkat. Megfordultunk, és pár kecskeméti barátunk vigyorgott vissza ránk, kisebb meglepetésroham mellett, ugyanis május óta nem láttuk egymást. A nagy örömködés után közös erővel tolakodtunk tovább a tömegben. Velük szórakoztatóbban telt a maradék idő, ajándék nyalókákkal és rocksertéssel fotózkodva, ingyen kóláért tesztet kitöltve és az élet dolgait megvitatva.

Miután azonban tőlük elbúcsúztunk, rádöbentünk, hogy még mindig van időnk, és így valami pihenőhely után néztünk. Pár babzsák fotel képében talált ránk a szerencse, úgyhogy letelepedtünk, és a továbbiakban hírességek végzettségét firtattuk. Meglepően sokat tudtunk más városból jöttekhez képest, de lehet, ez annak köszönhető, hogy mi hátul együttesen megvitattuk az adott kérdést, míg az élesben kvízelő párosával mérték össze tudásukat. Mindenesetre, mikor a mélyen tisztelt kollégák Csisztu Zsuzsát sem ismerték fel, komolyan elgondolkodtunk azon, vajon melyik elit iskola növendékei lehetnek.

A négy óra elteltével kis csordánk újra egybegyűlt, és pesti kalandunk a WestEnd-ben, illetve a Vígyszínházban ért véget. Mivel ez már nem kapcsolódik témánkhoz, ez a rész megmarad privát élménynek.

Össességében abszolút megérte elmenni, csak ajánlani tudom, annak, akinek

szüksége van a tisztánlátásra, és annak is, aki már tudja, hová megy, mert sosem árt, ha felfedezzük magunk körül a lehetőséget!

Barangoló

2.

Megannyi tolongó, továbbtanulni vágyó emberrel együtt beléptem a kapun. Álljunk meg egy percre, és gondoljuk csak át ezt újra... Megannyi tolongó, továbbtanulni vágyó emberrel együtt beléptem a kapun. Hiába, még akár háromszor lebetűzhetném ezt a pár szót, akkor is kiderülne, hogy sokan voltak, emberek voltak, és természetesen továbbtanulás céljával vonszolták be magukat az épületbe. Tehát nem hazudtolom meg magam. Ennek örülök. De lássuk, hogy itt mi a lényeg...

Körülményként megemlítendő, hogy pár perccel kezdés előtt értünk oda. Ez a fennmaradt idő elég volt arra, hogy feltérképezzük az egész épületet. Vagyis csak a folyosót. Azt is a folyóügyek elintézésének érdekében. Illúzióromboló, ugye? Be még nem mehettünk - a korai érkezés miatt - helyette ezen a hideg folyosón vártunk...vártunk...vártunk. Láttuk és hallottuk az idő múlását, amit egy nagy óra képi és hangai megnyilvánulása is segített. Amikor ütött az óra, jelezve, hogy most már bemehetünk, nos, akkor kezdett el mindenki szó szerint tolongani. (Nem tudom, hogy lehet, nem szó szerint...)

Szerény személyemet bemutatva, én rögtön megláttam szívem megdobogtatóját, a Szegedi Tudományegyetem büszkén feszítő zászlaját, ami egyúttal a várva-várt standot is jelezte. Felkészületlenül vágtam bele a tömegbe, a kérdéseket csak improvizálni tudtam, mert a nagy forgatag annyira elnyelt, hogy még magamról is alig tudtam, nemhogy előre átgondoljam, mit is akarok igazán.

Odaértem, kérdezgettem, de valójában fogalmam sem volt, hogy miről próbálok beszélni. Kissé feszélyezve éreztem magam, hogy olyat kérdezek, ami másnak talán egyértelmű, de hát ezért mentem, ők meg ezért voltak ott, hogy válaszoljanak. Mámorba ejtett, hogy okos emberekkel beszélhetek, hogy ők már valamit elértek azon a pályán, ami nekem mindig is álom volt.

Égész végig reálstandoknál portyáztam, mindenhol próbáltam okosnak tűnni. Voltak vitába elegyedő megjegyzéseim, és még néhányszor meg is bírtam cáfolni magam. Élvezetes nap volt, teljességgel állíthatom. A kiállítóként összegyűlt emberek irtó kedvesek, segítőkészek, étellel teliek. Élvezik, hogy tanulhatnak, és nem egy embertől hallottam, hogy várja, hogy maradandót alkothasson. Nekem bejött.

Megannyi tolongó, továbbtanulni vágyó emberrel együtt beléptem a kapun. Nincs visszaút.

Ha további információt szeretnétek, az internet csodái segítenek:

<http://www.educatio.hu/> vagy http://www.felvi.hu/educatio_2010

Lúú és Smauantia

Barangoló

Lovas világcupa

2009. december 4-én került megrendezésre az OTP Lovas Világcupa Budapesten a Papp László Sportarénában, melynek első napját Gyerek Lovas nappá tették.

Hercz Anett tanárnő szervezésében iskolánkból 45 ló-szerető és lókedvelő diák mehetett el erre a nivós, nemzetközi eseményre.

A vonat reggel 6:28-kor indult el Csongrádról. A röpke 2 órás jókedvű vonatozás és fél órás metrózás után végre elértük úti célunkat: a Papp László Sportarénát.

Rajtunk kívül más, kis iskolás vendégei is voltak az eseménynek. Ez azt jelenti, hogy a fellépők teltházás közönség előtt léptek fel.

A mi „kis” csoportunk a délelőtti programba fért bele. De ez a műsor sor is érdekes volt, bár nagyobb részben csak pónik szerepeltek.

Amikor megérkeztünk a Kinder Kupa Díjugratás számának az utolsó fellépőit és a díjak átadását láthattuk. Ezután következtek a kisebb termetű, pónik számai. Azoknak, akik eddig csak a nagyobb, normális lovakat tartották lónak, most bebizonyosodott, hogy a póni is egyenértékű nagyobb társaival, hiszen benne is van versenyszellem, kitartás, győzni akarás. Legékeesebb példája ennek a fogathajtó és ügyességi versenyek, melyekben a kicsi lovaknak szlalomozni, galoppozni kellett.

A versenyek mellett viszont voltak szemet gyönyörködtető és izgalmas, vérfagyasztó számok is. Az izgalmasra példának tudom hozni Jean-Francois Pignon szabadidomítását. A szabadidomítás azt jelenti, hogy az ember szerszámok nélkül mondja meg a lovaknak, hogy merre menjenek, vagy éppen mit tegyenek. A vérfagyasztó számra példának tudom hozni Kassai Lajos lovas íjász világrekord kísérletét, melyben 12 felrepülő, eldobott korongot próbált eltalálni lóhátról, amiben önmagában így semmi félelmetes sincs, de ha azt mondom, hogy ha a segítői dobálták a korongokat, és csak egy rossz mozdulat, és a korong helyett a segítőjét találja, el akkor már az ember hátán futkos a hideg. Nos mindezek után még bepillantást nyerhettünk a nemzetközi Schweppes Kupa Díjugratás elejébe, ahol már lovak versenyeztek. Szerintem a legtöbben együtt izgultunk a versenyzőkkel, mindegy, hogy melyik számban lovagolt is az illető.

Ez a program, az OTP Lovas Világcupa és Lovas Show nem csak egy egynapos rendezvény volt. December 4-6-ig tartott. Úgy is mondhatnánk, a lovak megszállták három napra a Papp László sportarénát. Ha többet szeretnél tudni, esetleg elolvasni mi volt a másik két napon, akkor keresd fel a: www.lovasvilagkupa.hu –t.

Tövis